

PRINTZENSKÖLD, CARL FREDRIC

Promemoria =(Rubr.)=/(Carl F.
Ppintzensköld [!] .) (Stockholm, tryckt
hos Anders J. Nordström, 1807.).

1807

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
  - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
  - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
  - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

1806 (1807)

Jurid. svigg
Rätteg. handl.
C. 21

1700 - 1829

Promemoria.

Då Herrar Lagmännen Stedt och Lothigius kallade mig för råttia, lofwades i uttagne stämningen, med autentique Handlingar leda i bewis, att 450 Skepp. Stångjern, och ett partie Spil, som jag undfått af framledne Herr Landshöfdingen och Riddaren Stedt, woro obetalt; men Ringsrättens Protocoller, och de sedermera förde skrifwårkingar wittna, att detta löfte icke kunde uppfyllas; utan att Herrar wederparterne nödsakades hjelpa sig fram med den lagstridiga argumentation, att bewisnings-skyldigheten borde mig åläggas; och när Under-Domstolarne med framgång gillat sådant, har det wäckt allmän förundran, efter man ej förmodat, det lagen ensam fåstat wid Landshöfdinge Stedts afhände lösören, särskilt privilegium, att icke få ågas af andre än dem, som wid anfordran kunna uppvisa qwitto öfwer åtkomsten; och efter man icke tilltror Herr Landshöfdingen Stedt den sällsamma efterlåtenhet, att afhända sig 450 Skepp. jern, och låta det komma till och med i 3:dje mans hand, utan att dershöf af första köparen, (om det wore obetalt), åga någon slags säkerhet i contract, bewis, skuldsedel, eller ens honom dershöf i sin Bol debitera.

De Documenter, som Herrar wederparterne nyttjat, såsom skäl för sitt yrke, bestå förnämligast uti: En Nota på jern af åtskillige dimensioner, utan namn, dag eller datum: en wäg-attest från Halmstads metall-wäg, öfwer för min räkning från Hörle Bruk inkommit jern, utgifwen samma dag Herrar wederparterne sökte Konungens Befallningshafwandes i Halland quarstad på jernet hos min fångesman Herr Handelsmannen Petterson; och ett extract af Hörle Bruks-Bol och Journaler. Då desse documenter närmare betractas och jämföras, så wisar sig tydeligen: at den namnlösa Notan på långt när icke innehåller samma dimensioner och Skeppundtal som wäg-attesten, och kan således, om den eljest dugde till något, icke tillhöra denne jern-lefverants, utan de förre lefverantsler, hwilka Herr Landshöfdingen Stedts framtedde räkning omsformåler: at wäg-attesten fastän den in-

nehåller, att från den 17 November till samma dag den utgafs, som war flere weckor efter Herr Landshöfdinge Stedts död, 450 Skepp. jern till Halmstads wäg för min räkning ingått, icke derföre bestämmer att det insommit efter Landshöfdinge Stedts död, ty då wore den påtageligen falsk, emedan wederparternes företedde extract af Hörle Bruks-Journal utwisar, att jernet från Bruket war afgångit innan Landshöfdinge Stedt dog; och qwarstads för-rättningen, att det då icke fanns på wägen, utan war kommit i 3:dje mans förwar, som det till en del utskęppat: och att debiteringen i Hörle Bruks-bok icke är skedd efter såhwarens ordres, utan den och hela räkningen, så till quantité, som pris, digtad af mine nu warande wederparter.

Wid Lagmans-Rätten framhafdes Bruks-Inspectoren Schönborg att beswärja sin wid Hörle Bruk förde Bok, hwilket hade den omedelbara werkan på Lagmans-Rätten, att denna edgång icke allenast tillärkändes full bewisande kraft för räkningen från Hörle på jernet, utan äfwen för en annan räkning från Lindfors på spik, som han kanske aldrig sedt.

En Bruksbetjent, hwars Patron sjelf säljer sitt jern, sjelf beordrar des afföring, och sjelf betalningen uppstår, kan blott boscfordra, att ett wist Skeppundial jern enliat Patronens ordres, för den eller dens räkning, till det eller det stället afgått; och denna Bok beswuren, måtte på det högsta gälla för bewis, att det beordrade jern-partiet blifwit riktigt assändt, i fall köparen deremot något inwänder. Efter denna ofelbara principe blifwer Schönborgs beswurna Bok endast ett bewis på hwad jag aldrig bestridt; men att tillerkänna den en bewisande egenkap, äfwen angående betalningen, och betalningsfättet, det är att påbörda Schönborg en sådan allwetande förmåga, hwilken såsom öfwer naturligt bör göra hans uppgifter aldeles otroliga. När nu det wäsendteliga i denna bewisning saknas, eller att jernet är obetalt; så innefattar Schönborgs edgång, efter min tanke, rätt ingenting; särdeles emedan denne Bruksbetjent aldrig tagit någon medelbar besättning med de flers emellan framledne Herr Landshöfdingen Stedt och mig förefomne negociationer, eller warit tillåten ett enda öre uppstå

ra, för alla de jerntransporter, hwilka från Hörle Beuk för min räkning afgått.

Uf Bagens innehåll i 9:de Cap. i S. Handels-Balken, där det heter: "Försträcker man annan reda penningar eller hwad det wara må, gbre det i 2:ne wittnens närwaro, eller tage bref derå;" samt af Kongl. Maj:ts nådiga förordnande om wiså delar i ut-sökningmål, af år 1798, som föreskrifwer: "att för waror, som ut-borgas i partie, bör skuldsedel tagas", efter Bokföring i detta fall icke är gällande, har jag trodt oemotsägeligen följa: dels att den som fordrar betalning för waror, som skola blifwit borgade i par-tie, bör sit kraf med skuldebref, eller till det minsta, med 2:ne wittnen bestyrka, och dels, att något qwitto för waror som till-handlas i partie, och genast contant betalas, hwarken i laglig wåg erfordras, eller behöfwer tagas, efter alt misbruk med Bokförings-rätt, är här utan påfölgd.

Sorgfälligt har man beständigt för mig undanhållit Herr Lands-Höfdinge Stedts egne Böcker, på det jag ej skulle få tillfälle bestå Herrar wedeparterne med flere ofanningar; och fastän en ledamot uti Kongl. HofRätten fant skäl att söka upplysning uti samma Böcker och räkenskaper, emedan förhållandet wisade att jag med denne man ensamt afhandlat; nämner Kongl. HofRättens Dom derom icke det minsta, hwaraf jag har skälig anledning sluta, att Kongl. HofRättens pluralité icke fant deruti något till min nack-del; och då meningen öfwer denna sak, uti Kongl. HofRätten wa-rit så söndrad, att jag förlorade genom en enda röst, hoppas jag, att Domens synnerliga sammansättning nogsamtt wisar, att den icke blifwit en fölgd, genom sakens fel.

Utterligare får jag upplysningswis tillägga, att den i Hårads-Rät-tens dom mig ålaggde wårjomåls-ed, ehuru utan skäl pådömd, likwål med tillfredsställelse af mig blifwit fullgjord, om ej wedeparterne, genom extra Lagmans-ting hast utwåg så Domen tidigare ändrad än den Termin inföll, då jag till edens afläggande borde mig wid HåradsRätten inställa.

Wid LagmansRätten har jag förklarar, och jag förklarar det
nu och alltid, för Gud och hvarje redlig menniska, att jag är re-
do när som hålft med den kraftigaste ed befästa origtigheten af
wederparternes gjorde kraf.

CARL F. PPINTZENSKÖLD.

STOCKHOLM,

Tryckt hos ANDERS J. NORDSTRÖM, 1807.

www.books2ebooks.eu